

Politici worden overstelpt met nota's. Een lid van de Tweede Kamer ontvangt per jaar een stapel papier van acht meter hoog. Een lid van Provinciale Staten in Gelderland komt met een centimeter per dag nog goed weg.

Kamerleden gooien de meeste nota's ongelezen weg, blijkt uit onderzoek. Hetzelfde vernam ik van leden van Provinciale Staten in Gelderland. En gelijk hebben ze. De meeste nota's zijn namelijk onnodig uitgebreid. Zonde van de moeite, het papier en de inkt. Slecht voor mens en milieu.

De heer De Korte, burgemeester van Woudenberg, legde eens uit dat de grote stapels papier een gevolg zijn van de kantoorautomatisering. In de tijd van de typemachine was je zuiniger met kopieën: je had er immers maar drie. Corrigeren betekende in de regel het hele stuk opnieuw typen.

Ook de meeste rapporten over bodemsanering zijn onnodig lang. Een lichtpuntje: het bureau SGC EcoCare rapporteert een compleet oriënterend onderzoek op een pagina. Het kan dus wel!

Ook de schrijfstijl is bepalend voor de (on)aantrekkelijkheid van een nota. Sommige gemeenten sturen ambtenaren op taalles. Tip voor adviesbureaus? Veel adviseurs gebruiken onnodig Engelse termen. Wat dacht u van natural attenuation of van intrinsic bioremediation? Of erger nog: van onbegrijpelijke afkortingen als DNAPL?

In de eerste Nieuwsbrief Bodem van dit jaar kondigde ik een Nederlandse term voor het begrip natural attenuation aan. Deze term wordt meestal gebruikt als synoniem voor de natuurlijke afbraak van organische stoffen. De heer Dop van het Ministerie van Defensie heeft voorgesteld de term 'zelfreiniging' te gebruiken. Dat lijkt me een goed idee.

Mijn devies: oefen eens in 'de kunst van het weglaten'. Zet probleemstelling en oplossing met een gangbare lettergrootte op een A4'tje. En: gebruik uw 'moerstaal'.